

ת"פ 24230/01/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו סנינה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24230-01-17 מדינת ישראל נ' אבו סנינה
בפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד אבו סנינה

הנאשם

הכרעת-דין

כללי

1. לאחר שהודעתי על הרשעתו של הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, אפרט להלן את נימוקיי.

עובדות כתב האישום

2. על פי כתב האישום, ביום 21.1.2016 בשעה 8:00 או בסמוך לכך, התקמו השוטרים שמוליק בן שלמה ומוחמד דאהר בצומת הרחובות דב יוסף ודרך בגין בירושלים לצורך אכיפת חוקי התנועה.

במהלך פעילותם, הבחין השוטר מוחמד ברכב שבו ישב הנאשם במושב שלצד הנהג, כאשר הוא אינו חגור בחגורת בטיחות. השוטר מוחמד סימן לנהג הרכב לעצור בצד הדרך לצורך בדיקת רישיונות ומסמכים מזהים והרכב עצר. השוטר מוחמד ניגש אל החלון הסמוך למקום ישיבתו של הנאשם, ביקש מנהג הרכב רישיון נהיגה וביקש מהנאשם תעודה מזהה והכול לצורך בדיקה ורישום דוח תנועה. כל אותה העת עמד השוטר שמוליק מרחק מספר מטרים משם שהוא עסוק ברישום דוח.

באותו שלב, ובעוד השוטר מוחמד ממתין לקבלת המסמכים המזהים, זרק הנאשם לעברו חפצים מתוך הרכב אשר פגעו בו. השוטר מוחמד הודיע לנאשם שהוא עצור וקרא לשוטר שמוליק לסיוע.

בתגובה, הכה הנאשם את השוטר מוחמד באמצעות ידיו דרך פתח חלון הרכב כאשר הנאשם יושב במושב. השוטר מוחמד ניסה להשתלט על הנאשם ובמהלך ניסיונו זה, הוציא הנאשם את שתי רגליו מבעד לחלון הרכב ובעט בחזהו של השוטר מוחמד וזאת במטרה למנוע ממנו למלא את תפקידו. השוטר שמוליק הגיע לסייע

במעצרו של הנאשם, אז פתח השוטר מוחמד את דלת הרכב בניסיון להשתלט על הנאשם וזה בתגובה תפס אותו במעילו וירק בפניו. במהלך ניסיון השתלטות השוטרים על הנאשם, החל הנאשם להניף את ידיו, רגליו וראשו לכל עבר כדי למנוע מהשוטרים לעצרו. זמן קצר אחר כך, לאחר שהצליחו השוטרים לאזוק את הנאשם, הגיע למקום כוח שיטור נוסף כדי לסייע בהובלת הנאשם לתחנת המשטרה. כאשר הגיע הנאשם לתחנה, הוא הוכנס לחדר התדריכים שבו נכחו השוטרים שמוליק ומוחמד שעסקו בכתיבת דו"חות אודות האירוע. הנאשם קילל את השוטרים באומרו "אני אזיין אתכם", "אני שם זין על כל המשטרה", וכן איים על השוטר שמוליק באמרו: "אני אהיה עצור 24 שעות, אני אבוא לבית שלך ואני אזיין אותך, אל תדאג, אנחנו עוד ניפגש".

הנאשם הואשם על שבמעשיו, תקף שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ואיים על השוטרים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

תשובת הנאשם לאישום

3. בתשובתו לאישום טען הנאשם שלא תקף ולא איים. לטענתו, באותו יום בעת שניסה למסור את רישיון הרכב לשוטר, נגע השוטר בידו שהייתה עם תפרים וחבושה, וככל הנראה הדברים שאחז בידו נזרקו ממנה אולם לא לעבר השוטר.

הנאשם כפר בהוראות החקיקה.

גדר המחלוקת

4. אין מחלוקת בין הצדדים שהנאשם נכח באירוע. כמו כן אין מחלוקת שהשוטר עיכב רכב שבו ישב הנאשם כנוסע לצורך בדיקת רישיונות ומסמכים ובמהלך הבדיקה ביקש מהנאשם תעודה מזהה.

המחלוקת שבין הצדדים היא אפוא בשאלות הבאות:

האם תקף הנאשם את השוטר מוחמד בעת שהלה בדק מסמכים ובעת שהתנגד למעצרו בכוונה להכשילו?

האם בהיותו בתחנת המשטרה קילל הנאשם את השוטרים מוחמד ושמוליק ואיים עליהם?

דין והכרעה

5. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו במשפט מצאתי שהנאשם עשה את המעשים שיוחסו לו ועבר את העבירות שבהן הואשם.

במסגרת פרשת התביעה העידו השוטרים ליאור מלכה, מוחמד דאהר ושמוליק בן שלמה. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם ונהג הרכב רומיאו קונסטנטינידיס.

לצורך הכרעה במחלוקות שבין הצדדים אדון בראיות שהובאו במשפט כסדרן.

6. כבר בפתח הדברים אדגיש שמצאתי את גרסאות השוטרים אמינות. פערים מסוימים שנתגלו בגרסאותיהם כגון: האם הנאשם בעט בשוטר מוחמד דרך החלון או דרך פתח הדלת; מה היה מצב דלת הרכב - פתוחה או סגורה; מי מהשוטרים פתח את הדלת; מתי קרא השוטר מוחמד לשותפו - האם בשלב שנזרקו לעברו חפצים או בשלב שהנאשם תקף אותו דרך חלון הרכב; הם שוליים, אינם יורדים לשורשו של עניין ומצאתי אותם כפערים טבעיים הנובעים ממגבלות הזיכרון האנושי, זווית המבט השונה של כל עד, ההתמקדות השונה של כל עד בפרטים מסוימים, וטיבו של האירוע שהיה דינמי מהיר ואלים. מכל מקום התרשמתי שהשוטרים העידו על אירוע שחוו והסתירות שנמצאו בהשוואה המדוקדקת שבין גרסאותיהם, אינן מסוג הסתירות המעוררות חשש לאמירת שקר.

7. **השוטר מוחמד דאהר** הוא הציר המרכזי בראיות התביעה. השוטר מוחמד העיד שעצר את הרכב שבו ישב הנאשם לאחר שהבחין שנהג הרכב לא חגור בחגורת בטיחות כנדרש. כשביקש מהנאשם להציג תעודת זהות זרק הנאשם חפצים לעברו ובהם עט ומד- מטר שפגע בגופו.

לאחר שהודיע לנאשם שהוא עצור וניסה להוציאו מהרכב, התנגד הנאשם ותקף אותו בנגיחות ואגרופים. כשניסה להשתלט על הנאשם, תקף אותו הנאשם באמצעות רגליו שאותם הוציא דרך החלון הקדמי שהיה פתוח ובאמצעות דחף אותו בחזהו.

לדבריו, לאחר שהזעיק את השוטר שמוליק לסייע בידו וזה הגיע לקרבת הרכב, פתח את דלת הרכב כדי להשתלט על הנאשם והלה המשיך לבעוט בו. לאחר מכן תפס אותו הנאשם בשתי ידיו, ירק בפניו ונגח בראשו תוך שהוא מקלל. גם לאחר הוצאתו מהרכב, התנגד הנאשם למעצר, קילל ותקף באמצעות ידיו ורגליו.

השוטר מוחמד העיד שהשתמש בכוח סביר כדי לעצור את הנאשם ולאזק אותו. על פי דבריו השתלט על הנאשם יחד עם השוטר שמוליק, ושניהם השכיבו אותו על הארץ עם הפנים כלפי הרצפה ואזקו אותו עם אזיקי ידיים כשידיו מאחור. גם לאחר מכן המשיך הנאשם להשתולל ולדחוף ושפשף את פניו ברצפה. מאחר שהוא והשוטר שמוליק היו רכובים על קטנועים, הוזעקה ניידת לסיוע. עד להגעת הניידת הושאר הנאשם צמוד לרצפה כדי שלא יברח או יקפוץ לכביש. גם במהלך העלאתו לניידת ירק הנאשם בפניו. עוד העיד שבהיותם בניידת, לאחר שביקש לחגור את הנאשם בחגורת בטיחות, נענע הנאשם את ראשו ימינה ושמאלה, ירק בפניו ונגח בו. לאחר האירוע ניגש אליו נהג הרכב, חברו של הנאשם, וביקש ממנו שיעזוב את הנאשם כי הוא "שיכור, מסטול, מסכן וסובל מבעיות רפואיות". לאחר הגעתם לתחנה המשיך הנאשם בקללותיו, הפיל את עצמו מהכיסא, השתולל, קילל ודחף כיסא לעברו ולעבר השוטר שמוליק.

בדוח המעצר שערך (ת/2) כתב השוטר מוחמד שהנאשם נעצר בחשד לתקיפת שוטרים כשהוא בגילופין. בשדה שעניינו תגובת העצור רשם שתגובת הנאשם הייתה כלהלן:

"כוס אימא שלכם אני שם זין על כל השוטרים ועל כל היהודים. אתם הדרוזים יא מלשינים היהודים שולטים בכם אחרי גיל ארבעים אתם ערבים כלבים. את אחותכם אני יזיין. לך תבדוק אתה הבן שלי"

בכלל. אימא שלך מוצצת. אל תדאג אני יתפוס אותך אחר כך בלי מדים אני יזיין אותך" (ת/2). על פי הרשום בדוח הנאשם סרב לחתום עליו.

בעדותו לאחר שעיין בדוח הפעולה שערך, סיפר העד על הדברים שאותם אמר שהנאשם בתחנת המשטרה כלהלן:

"**יא בני זונות, אתה שוטר ערבי מסריח כמוני, כמו כן, אמר לשוטר שמוליק, אשתך זונה, אני אזיין לך אותה אל תדאג, אני אהיה עצור 24 שעות, לאחר מכן אני אבוא אליכם הביתה ואמשיך לטפל בה. אתם הדרוזים כלבים, פראירים של היהודים, אתה יודע כמה דרוזיות זינתי? מחר אני הולך לאימא שלך ולאחותך, אני אשיג אותם, אל תדאג. יש לי ביצים גדולות, אני אמשיך לתקוף שוטרים, לא מפחד מאף שוטר מזדיין, אתם היהודים מפחדים מהנשים שלכם. הזונות הן שולטות בכם כמו כלבים" (פרוטוקול עמ' 10).**

העיד שבמהלך שבע שנותיו כשוטר לא היה לו מעצר מסוג זה ולא הותקף, ושזהו האירוע היחיד מסוגו (פרוטוקול עמ' 9).

סיפר שרק בתחנה הריח מהנאשם ריח חזק של אלכוהול (פרוטוקול עמ' 11).

העיד שלא הבחין שידו של הנאשם חבושה שכן הנאשם היה לבוש במעיל (פרוטוקול עמ' 12).

הכחיש שהנאשם נחקר בחשד שהתפרץ לרכבו וסיפר שהוא מתגורר בצפון, ישן בבית השוטר ומגיע לירושלים ללא רכב כך שלא מדובר בו וברכבו (פרוטוקול עמ' 16-16).

דוח הפעולה שרשם ביום האירוע ודוח המעצר הוגשו וסומנו (נ/1 מטעם ההגנה להוכחת סתירות) ו-ת/2 (מטעם התביעה לאמיתות התוכן) בהתאמה.

מצאתי את עדותו של השוטר מוחמד מהימנה הן כשהיא עומדת בפני עצמה והן נוכח החיזוקים שנמצאו לה בראיות נוספות. ניכר היה שהשוטר העיד על דברים כהווייתם, וגרסתו הייתה הגיונית, קוהרנטית, סבירה, מדודה ולא מעצימה. מדובר בשוטר הממלא את תפקידו על פי דין אשר באותה עת עסק באכיפת חוקי התנועה ואין לו כל אינטרס להעליל על הנאשם עלילות דברים ובפרט כשאין מחלוקת שאין היכרות מוקדמת בינו ובין הנאשם.

טענתו שלא ראה את ידו של הנאשם חבושה מתחזקת מדברי הנאשם עצמו שטוען שבאותו מועד לבש קפוצ'ון ארוך ומתמונותיו בתחנת המשטרה שסומנו נ/1 ואשר תיעדו את לבושו.

כך גם הפציעה בפניו של הנאשם ניתנת להסבר על פי גרסת השוטרים. שני השוטרים העידו שהפעילו כוח נגד הנאשם במהלך מאבק שנועד להשתלט עליו, ושבמהלך הדברים בעת שהיה על הרצפה שפשף הנאשם את פניו ברצפה.

וכך גם התנהגותו התמוהה של הנאשם במהלך האירוע עת השליך על השוטר מוחמד חפצים, מקבלת מענה בגרסת השוטרים שהנתמכת גם בראיות נוספות שלפיה הנאשם היה שרוי בגילופין ונדף ממנו ריח של אלכוהול. בעניין זה אזכיר שבשונה מהשוטר שמוליק שהריח את ריח האלכוהול עוד בשטח, השוטר מוחמד הריח את האלכוהול רק בתחנת המשטרה.

צודק ב"כ הנאשם באומרו שהיה מקום לתפוס את החפצים שהשליך לכאורה הנאשם ושאי תפיסתם מהווה מחדל חקירתי. ברם גם בהינתן שהיה מחדל, איני סבור שניתן להסיק ממנו מסקנה בדבר חוסר מהימנות של השוטר, וזאת נוכח ראיות אחרות שהובאו במשפט אשר מצאתי שהן ראיות המספיקות להרשעה וזאת בהבדל מראיות מקסימליות.

8. **השוטר שמוליק בן שלמה** מחזק בעדותו את גרסתו של השוטר מוחמד בשורה של עניינים מהותיים. השוטר שמוליק העיד ששמע את קריאתו לעזרה של השוטר מוחמד בעת שעסק בכתיבת דוח לנהג אחר. בעדותו הוא מתאר את אשר ראה שכשהפנה את מבטו לעבר השוטר מוחמד:

"...שמעתי את דאהר "שמוליק תגיע מהר", הרמתי את הראש וראיתי רכב לבן אם אני לא טועה, עומד על המדרכה ודאהר שחלק הגוף העליון שלו נמשך לבפנים והרגליים היו על הרצפה, עזבתי את הדוח שלי על הכיסא של האופנוע ורצתי לעזור לדאהר" (פרוטוקול עמ' 16).

לדבריו באותה עת היה הנאשם עם הרגליים כלפי מעלה ובעט בשוטר מוחמד.

סיפר שרץ לעבר הרכב, תפס את הנאשם וניסה להפריד בינו ובין השוטר מוחמד. לאחר מכן, יחד עם השוטר מוחמד תפס בנאשם ומשך אותו מהרכב תוך שהנאשם משתולל ומנסה לנגוח ולבעוט בו ובשוטר מוחמד. על פי עדותו, נעשה נגד הנאשם שימוש בכוח סביר כדי לעצרו ולשם כך ריתקו הוא והשוטר מוחמד את הנאשם אל הרצפה ולאחר מאבק בו הצליחו לאוזקו.

העיד שהנאשם המשיך להתנגד ולהשתולל גם לאחר שנאזק.

עוד העיד שבעת שהובל הנאשם לניידת בהיותם על המדרכה, ירק הנאשם בפניו של השוטר מוחמד ובעקבות זאת נאלצו השוטרים להורידו לרצפה בעודו משתולל עם הרגליים וכתוצאה מכך קיבל מהנאשם מכה ביד ימין.

כך גם סיפר שלאחר הכנסתו לניידת ירק הנאשם פעם נוספת בפניו של השוטר מוחמד בעת שהלה ניסה לאוזקו.

ברגליו.

לאחר מכן בהיותם בתחנת המשטרה קילל הנאשם ואיים. בהתייחסו להתנהגותו של הנאשם בתחנת מוריה אמר בעדותו את הדברים הבאים:

"הניידת הובילה אותו למוריה שם בחדר סויר בזמן שרשמנו תדריך (כפי הנראה הכוונה לדוחות- א"כ), הושבנו אותו על כיסא והוא לא הפסיק לאיים ולקלל אותנו. את דאהר הוא אמר לו אתה דרוזי, בן זונה, אתה ערבי בדיוק כמוני" (פרוטוקול עמ' 17).

אשר לקללות שכוונו כלפיו, סיפר:

"...הוא קילל אותי אני מזיין את אשתך, אתה בן זונה. אלוהים שייקח את הילדים שלך. אשתך עובדת בבית זונות. אני אהיה עצור 24 שעות ואז אני אבוא לבית שלך ואזיין גם אותך. אל תדאג, אנחנו ניפגש ואני אזיין את אימא שלך" (פרוטוקול עמ' 17).

עוד העיד שהנאשם קם מהכיסא שעליו ישב, וזרק אותו לעבר השוטרים ואחר כך ישב על הרצפה ואמר שזה יותר נוח לו.

כן העיד שבמהלך האירוע הריח מהנאשם ריח של אלכוהול ושאל לו היכרות עם הנאשם.

דוח הפעולה של העד והודעתו במשטרה הוגשו מטעם ההגנה לשם הוכחת סתירות וסומנו נ/4 ו- נ/5 בהתאמה.

אף את עדותו של עד זה מצאתי אמינה. עדותו תמכה בגרסת השוטר מוחמד בכל העניינים המהותיים ובשלבים השונים של האירוע ובכללם, התנהגותו של הנאשם בשטח, בניידת ובתחנה, ההתנגדות למעצר, מעשי התקיפה ודברי האיומים. עדותו ועדות השוטר מוחמד חזקו האחת את רעותה באופן הדדי. העד עשה מאמץ לדייק בדבריו עד כמה שניתן, לא גילה עוינות לנאשם, לא היה מוטה נגדו ואף לא האשימו, גם לא במשתמע, באירועי גרימת נזק למכוניתו, אירועים שהתרחשו לאחר המעצר והפכו את העד לשוטר מאוים, למרות שספג מהנאשם אמירות פוגעניות ומשפילות. ההגנה טענה בנוגע לאירועים אלה שהעד חשד בנאשם כמי שהיה מעורב בהם.

נוסף על כך העד הוא שוטר שפעל על פי דין באכיפת חוקי התנועה, אין לו היכרות עם הנאשם ואין לו כל מניע לטפול עליו האשמות שווא.

9. בפרשת ההגנה העידו כאמור הנאשם וחברו רומיאו קונסטנטינידיס שנהג ברכב. לאחר שבחנתי את גרסאותיהם, מצאתי את עדות הנאשם בלתי אמינה ואת עדות עד ההגנה מגמתית ועל כן דחיתי אותן.

10. **הנאשם** העיד שהיה בדרכו לעבודה שלאחר שמנהלו אסף אותו. בדרכם עצר אותם שוטר ושאל אותו מדוע הוא לא חגור בחגורה והוא השיב לו "סליחה שכחתי לשים חגורה". לדבריו מסר לו תעודת זהות על-פי בקשתו. השוטר ביקש מהנהג פרטי רכב ורישיונות והנאשם עזר לו לחפש. כשבא להוציא את המסמכים הכניס השוטר את ידו מהחלון ודפק על ידו תוך שאמר לו "אני לא רוצה ממך אל תתערב". לדבריו היד כאבה לו, הוא צעק והשוטר סטר לו. השוטר קרא לשוטר השני ושניהם משכו אותו מהרכב על הרצפה תוך שהם מכים אותו בגב ובפנים. לדבריו השוטר קילל אותו "כוס אימא שלך" ולכן קילל אותו בחזרה באותן מילים ואמר לו גם "בן זונה". בשלב זה סיפר "התחילו מכות" והשוטרים לקחו אותו לתחנה שם שוחרר בערבות. אשר למצבו הרפואי, סיפר שבאותה עת היה חבוש בידו לאחר שנחתך בתאונת עבודה והשוטר הכה אותו בחוזקה ביד החבושה. לטענתו בתחנה אמרו לו השוטרים המעורבים: "אתה ערבי אנחנו נזיין אותך למה אתה גר בפת".

הנאשם טען שירק על הרצפה לאחר שהשוטר אמר לו: "כוס אימא שלך" וירק עליו. גרסתו לעניין היריקה לא סופרה בחקירתו הראשית מיוזמתו אלא חולצה ממנו בתשובה לשאלה בחקירתו הנגדית.

אשר לאיזוקו, טען שהשוטרים אזקו אותו באזיקי ידיים בעודו עומד ואחר כך הפילו אותו אל הרצפה.

הנאשם הכחיש שקילל וגידף את השוטרים למעט מה שאמר בתגובה לקללה שקילל השוטר והכחיש שהתנגד למעצר זולת השלב שבו הוכה.

אשר לריח האלכוהול שנדף ממנו, העיד הנאשם שבאותו לילה השתתף במסיבה ושתה בקבוק וודקה והיה לו ריח של אלכוהול, ובבוקר לפני שיצא לעבודה שתה מהכוס שנשארה מהלילה. אישר שנדף ממנו ריח חזק של אלכוהול אולם לא היה שתוי.

גרסתו של הנאשם חסרת הגיון פנימי במובן זה שאין בה הסבר מדוע נקטו השוטרים באלימות כלפיו שעה שכל חפצם היה לרשום דוח על עבירת תעבורה. עוד תמוה כיצד נדף ממנו ריח חזק של אלכוהול ולמרות זאת טען שלא היה שתוי. נוסף על כך, בהשוואה שבין העדות להודעה, נתגלו סתירות המעוררות חשש לאמינות שקר.

בחקירתו הנגדית הכחיש הנאשם שזרק כלפי השוטר את הניירות וטען שהניירות נפלו בתוך הרכב (פרוטוקול עמ' 26). ברם בהודעתו מסר שהשוטר תפס אותו ביד וכאב לו ולכן זרק את הניירות על הרצפה והשוטר שאל אותו מדוע אתה זורק את הניירות והכה אותו (ת' 1 ש' 13-14). ובהמשך נשאל בהודעתו אם זרק על השוטר את הניירות והשיב "לא" (נראה שצריך להיות "פסיק" - א"כ) **זרקתי עליו את הניירות כי כאב לי היד** (ת' 1 ש' 24). כך שגרסתו בעניין הניירות שהייתה לטענתו בסיס להתנכלות השוטר נסתרת מדבריו שלו.

בעדותו טען כאמור ששתה בלילה בקבוק וודקה וביום שתה מעט מתוך הכוס שנשארה מהלילה (פרוטוקול עמ' 30-31). בהודעתו מסר ששתה יום לפני האירוע כמות של כוס וודקה ובבוקר לא שתה כלל (ת' 1 ש' 25-30). הסברו לסתירה זו שלפיו מדובר בכמות קטנה שלא צריך היה לספר עליה, לא הניח את דעתו.

על כן לא מצאתי כאמור את עדות הנאשם אמינה.

11. עד ההגנה **רומיאו קונסטנטינדיס**, העיד שבתקופה הרלוונטית העסיק את הנאשם ושבים האירוע היה בדרכו לעבודה ברכבו עם הנאשם. בעדותו סיפר על כך ששוטרים שעצרו את הרכב לבדיקה, העירו על כך שהנאשם לא חגור בחגורת בטיחות והוא הסביר להם שיש בעיה בחגורה של הרכב. השוטרים ביקשו רישיונות ובזמן שהוא והנאשם חיפשו את הרישיונות, שמע צרחות וראה שהשוטרים סחבו את הנאשם מהרכב. תיאר שהיו חילופי קללות ואחר כך אזקו השוטרים את הנאשם ודרכו לו הראש. לדבריו ביקש מהשוטר שישחרר את אזיקי הידיים של הנאשם שכן הוא חבוש בידו אולם השוטר ביקש ממנו לחזור לרכב. לאחר כמה שעות התקשרו מהמשטרה וביקשו שימסור הודעה. אישר שהיו חילופי צעקות בין השוטרים לנאשם אך השוטרים הם אלה שתקפו את הנאשם.

בעדותו של העד נתגלו קשיים לא מבוטלים כלהלן:

אין בעדותו של העד סיבתיות או הסבר הגיוני לכך שהשוטרים ישתמשו בכוח נגד הנאשם כשאינן מחלוקת שהשוטרים אכפו את חוקי התנועה ועצרו את הרכב בחשד לעבירה קלה ביותר, לאחר שהבחינו בכך שהנאשם לא היה חגור בחגורת בטיחות.

כך גם תמוה שהעד לא יכול להעיד על התרחשות שארעה סנטימטרים בודדים ממנו, בתוך הרכב, בטענה שראשו היה מופנה הצדה. העד לא שמע את תוכן הדברים שהוחלפו בין הנאשם לשוטרים ולדבריו שמע רק צעקות ולא ראה את ההתרחשות המשמעותית שלפי גרסת השוטרים כללה את משיכת השוטר מוחמד דרך החלון פנימה אל תוך הרכב, והתפרעות רבתי בעיטות ונגיחות מצד הנאשם. דומה שהעד בחר לא לספר על חלקים שאינם נוחים לנאשם.

טען שלא ראה תקיפה מצד הנאשם וראה את הדברים רק מהשלב שהשוטרים פתחו את דלת הרכב, סחבו את הנאשם, אזקו אותו, הפילו אותו על הרצפה ודרכו עליו כשהוא אזוק. העד זכר חילופי קללות אך לא זכר מהן הקללות שקילל הנאשם את השוטרים.

בעדותו טען שביקש מהשוטר להתיר את אזיקי הידיים של הנאשם, ברם השוטר מוחמד העיד שהעד ניגש אליו בזמן האירוע ואמר לו: "אחי, עזוב אותו... הוא בן אדם מסטול, שיכור, מסכן ויש לו בעיות רפואיות" (פרוטוקול עמ' 11).

בחקירתו הנגדית אישר שאמר לשוטר שיש לנאשם ריח של אלכוהול אך הכחיש שאמר לשוטר שהוא שיכור, פרט שלא סיפר ביוזמתו בחקירתו הראשית וחולץ ממנו בתשובה לשאלה בחקירה נגדית.

טען שלא ראה את הנאשם תוקף שוטרים אלא רק שהותקף על ידם, זולת בשלב שהנאשם השתולל והתחנן שישחררו אותו עת שכב על הרצפה. על השלב שבו השתולל הנאשם לא סיפר ביוזמתו אלא רק בתשובה לשאלה בחקירה נגדית.

בעדותו טען שהשוטרים בעטו בנאשם בראש ואילו בהודעתו - נ/1 לא טען זאת אלא מסר שדרכו על הנאשם ושמו על גבו רגליים (נ/6 ש' 31).

אישר שלנאשם היה ריח אלוהול אולם לטענתו לא היה שתוי.

לאור כל האמור מצאתי שמדובר בעד מעוניין שעדותו מגמתית, אשר בחר לגלות טפח ולהסתיר טפחיים כל אימת שמדובר היה בפרטים שאינם נוחים לנאשם. ועל כן מצאתי לדחות את עדותו.

האם העובדות שהוכחו על יסוד גרסת השוטרים משכללות עבירות של תקיפת שוטר בכוונה להכשילו ואיומים?

12. מצאתי שהתשובה לשאלה זו חיובית.

13. פשיטא שמעשים כגון זריקת חפצים לעבר שוטר אשר פגעו בו, מכות באמצעות הידיים, בעיטות, יריקה בפניו של שוטר, נגיחות והנפות ידיים רגליים וראש לכל עבר תוך ששוטרים אוחזים בו, מקיימים את יסודות עבירת תקיפת השוטר. כיוון שהמעשים נעשו בעת שהשוטר ממלא את תפקידו כחוק ובכוונה להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו, הרי שנעברה עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

14. אשר לעבירת האיומים. טען ב"כ הנאשם שהדברים שאמר הנאשם אינם מהווים איומים.

ההלכה הפסוקה קבעה שדבר האיום צריך שיהיה מופנה לאדם שקלט את האיום. עוד נקבע שעל דבר האיום להיות רציני וממשי ולהטיל פחד ואימה מפני רעה צפויה שיש בה לפגוע באחד הערכים המנויים בסעיף 192 לחוק העונשין ובמקרה שלפנינו - פגיעה שלא כדין בגופו של המאויים.

עוד נקבע שמבחנו של האיום הוא מבחן אובייקטיבי של האדם הסביר. דהיינו יש לבחון אם הדברים נשאו אופי של איום לפי מבחן השפעתם האפשרית על האדם הסביר ולא על פי השפעתם הסובייקטיבית על מושא האיום.

מדובר בעבירת מטרה דהיינו עבירת התנהגות שבצדה כוונה מיוחדת. מאפייני הכוונה בעבירה הן הפחדה או הקנטה. די בכך שהמאיים הציב לנגד עיניו מטרות אלה והיה בעל מודעות ברמה גבוהה של הסתברות שהיעד של הפחדה או הקנטה יתממש עקב דבריו, כדי לצאת ידי חובת הוכחת הכוונה (ועיין בי' קדמי "על הדין בפלילים" (חלק רביעי) (הדין בראי הפסיקה) מהדורה מעודכנת תשס"ו-2006 בעמ' 2130-2123 והאסמכתאות דשם).

אתייחס רק למילים שיוחסו לנאשם בכתב האישום למרות שמן העדויות עלה שנאמרו דברי איום נוספים. המילים "אני אזיין אתכם" שנאמרו לשני השוטרים והמשפט "אני אהיה עצור 24 שעות, אני אבוא לבית שלך ואני אזיין אותך, אל תדאג עוד ניפגש" שנאמרו לשוטר שמוליק, מקיימות את היסוד העובדתי - פגיעה שלא כדין בגופו של המאויים וכן את הכוונה להפחיד או להקניט המנויה ביסוד הנפשי - כמטרה.מדובר בפשוטם של דברים דהיינו במשמעות הטבעית של המילים שנאמרו כפי שיפרשן כל אדם סביר שישמע אותן, וניתן להסיק את המטרה

שעמדה בבסיס - הפחדה או הקנטה, מתוכן הדברים ומנסיבות אמירתם.

סוף דבר

15. לאחר שאימצתי את גרסת השוטרים ומנגד דחיתי את גרסאות הנאשם ועד ההגנה, החלטתי להרשיע את הנאשם בעובדות ובהוראות החיקוק שיוחסו לו בכתב האישום כדלקמן:

תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין.

איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ט, 01 אוגוסט 2019, בהיעדר הצדדים